

ADVIES Nr. 1.818

Zitting van dinsdag 30 oktober 2012

Relancestrategie – Uniforme onderwerping van de stagiairs aan de sociale zekerheid – Ontwerp van koninklijk besluit

x x x

2.580-1

ADVIES Nr. 1.818

Onderwerp: Relancestrategie – Uniforme onderwerping van de stagiairs aan de sociale zekerheid – Ontwerp van koninklijk besluit

---

Mevrouw M. De Coninck, minister van Werk, heeft bij brief van 3 oktober 2012 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit tot aanvulling van artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De bespreking van het dossier werd toevertrouwd aan de gemengde commissie Individuele Arbeidsverhoudingen – Sociale Zekerheid.

De commissie heeft tijdens haar werkzaamheden kunnen rekenen op de medewerking van vertegenwoordigers van de beleidscel Werk en de RSZ.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 30 oktober 2012 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x

x

x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INLEIDING

Mevrouw M. De Coninck, minister van Werk, heeft bij brief van 3 oktober 2012 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit tot aanvulling van artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Dat ontwerp van koninklijk besluit voorziet in een uniforme onderwerping van de stagiairs aan de sociale zekerheid van de verschillende socialezekerheidsstelsels.

Concreet regelt het ontwerp van koninklijk besluit de onderwerping van jongeren tewerkgesteld op grond van een beroepsinlevingsovereenkomst of een overeenkomst voor socioprofessionele inschakeling, met inbegrip van de opleidingsovereenkomsten in het kader van brugprojecten, aan het stelsel van de jaarlijkse vakantie voor werknemers.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad heeft het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit aandachtig onderzocht.

Hij herinnert in de eerste plaats aan advies nr. 1.770 dat hij op 25 mei 2011 samen met de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven heeft uitgebracht en waarin de Raden een federale sokkel met minimumvoorwaarden inzake arbeidsrechtelijke en socialezekerheidsmateries voor de verschillende formules van alternerend leren hebben ontwikkeld.

Hij herinnert er eveneens aan dat deze operatie zowel voor de werkgever als voor de leerling opnieuw rechtszekerheid en eenvoud moest creëren. Die rechtszekerheid moest ertoe leiden dat die stelsels aantrekkelijker zouden worden voor de werkgevers en toegankelijker en zichtbaarder zouden zijn voor de jongeren. Dankzij deze zichtbaarheid zou er meer een beroep op stelsels van alternerend leren worden gedaan, waardoor de problemen van de inschakeling van die jongeren op de arbeidsmarkt deels zouden worden ondervangen.

Om die doelstelling wat betreft de statuten te bereiken, zowel op het vlak van de sociale zekerheid als het arbeidsrecht, hebben de Raden met name een gemeenschappelijke minimumsokkel uitgewerkt waaraan alle formules van alternerend leren en werken moeten beantwoorden.

De Raad is er zich van bewust dat dit ontwerp van koninklijk besluit maar een voorlopige tussenfase is om de regelgevende teksten aan te passen aan zijn advies nr. 1.770.

In dat kader en om alle situaties van alternerend leren en werken die de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de Nationale Arbeidsraad in hun voornoemd gezamenlijk advies hebben beoogd, in aanmerking te kunnen nemen, acht de Raad het verkieslijk dat wordt verwezen naar de zes criteria die in dat advies zijn aangegeven, namelijk:

- 1° Het gaat om een opleiding die voor een deel plaatsvindt op de werkvloer en voor een deel in een onderwijs- of opleidingsinstelling of op initiatief en onder de verantwoordelijkheid van die instelling; die twee delen samen beogen de uitvoering van één opleidingsplan en daartoe zijn ze op elkaar afgestemd en wisselen ze elkaar regelmatig af.
- 2° De opleiding mondt uit in een beroepskwalificatie.
- 3° Het deel dat plaatsvindt in een onderwijs- of opleidingsinstelling of op initiatief en onder de verantwoordelijkheid van die instelling omvat op jaarbasis ten minste 240 cursuren.
- 4° Het deel dat op de werkvloer plaatsvindt voorziet op jaarbasis in een gemiddelde arbeidsduur van ten minste 20 uur per week.
- 5° De twee delen worden uitgevoerd in het kader van en zijn gedekt door een leerovereenkomst tussen de werkgever en de jongere.

6° De leerovereenkomst voorziet in een financiële vergoeding voor de jongere, die ten laste is van de werkgever en die moet worden beschouwd als loon overeenkomstig de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

Hij dringt er dan ook in het bijzonder op aan dat zijn advies nr. 1.770 zowel op socialezekerheids- als arbeidsrechtelijk vlak zo vlug mogelijk volledig wordt uitgevoerd teneinde het stelsel van het alternerend leren en werken in België nieuw leven in te blazen door het voor alle betrokken actoren zekerder en transparanter te maken.

Specifiek voor wat betreft de lopende of reeds afgesloten contracten stelt de Raad wel voor een overgangsregeling te voorzien tot 31 augustus 2013. De Raad beoogde in zijn advies nr. 1.770 de zes bovenvermelde criteria immers in te voeren bij de aanvang van een volgend schooljaar. Met het oog op de rechtszekerheid voor de lopende of reeds afgesloten contracten is het om die reden aangewezen dat de onderwerping pas vanaf volgend schooljaar volledig afhankelijk wordt gemaakt van het vervullen van deze zes criteria. Specifiek moet vermeden worden dat jongeren in brugprojecten aan Vlaamse kant of in contracten voor socio-professionele inschakeling aan Franstalige kant, evenals jongeren in beroepsinlevingsovereenkomsten voor dit schooljaar niet zouden onderworpen worden omdat hun opleidingstraject nog niet volledig is aangepast aan de gestelde normen. Het spreekt voor zich dat het zesde criterium m.b.t. de vergoeding wel reeds toepasselijk is.
